

בעזרת השם יתברך אך ורק לשם שמים.

למִיפָּרֵק קוֹב"ה וּשְׂכִינִיתָהּ וְיִשְׂרָאֵל מִגּוֹ גְלוּתָא. עֵינִי בֹהֵר
הַקְדוֹשׁ כִּי תִצָּא דף רפ"א. בָּשָׂם כָּל יִשְׂרָאֵל. לְשׁוֹן תְּפִילַת רַבִּי חַיִּים
וַיִּטָּא. לְתַקּוֹן הַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה, וּלְתַקּוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל עִם הַשֵּׁם.
לְשׁוֹן הַרְמַח"ל. וְלַעֲשׂוֹת נֶחֱם רוּחַ גָּדוֹל לְהַבְרָא יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְעַלֶּה.
לְשׁוֹן הַיְסוּד וְשׁוֹרֵשׁ הָעֲבוּדָה.

מזמור לאסף לשולחן השבת

פרשת בהעלותך התשפ"ה עלון 79

ע"פ הרמב"ן: "וְכַאֲשֶׁר תִּקְוֶה מִן הַסֵּפֶר תַּחֲפֹשׂ בְּאֶשֶׁר לְמַדַּת אִם יֵשׁ בּוֹ
דָּבָר אֲשֶׁר תּוּכַל לְקַיְּמוֹ" וְכֵן מִשְׁמַע בִּזְהָר הַקְדוֹשׁ וַיִּקְרָא דף ג': ד"ה ר"י
נִכְתָּב עַל יְדֵי קְבוּצַת אֲבֵרָכִים מִירוּשָׁלַיִם. נִשְׁמַח לִקְבֹּל הָאֲרוֹת.

לסעודה הראשונה:

יש צורך שכל עם ישראל יהיו חכמים ואפילו נביאים

פרק יא פסוק כט: הִמְקַנָּא אֶתְהּ לִי וּמִי יִתֵּן כָּל עַם הַשֵּׁם
נְבִיאִים. הַגֵּאוֹן רַבִּי מִשֶּׁה פִּינְשֵׁטִין זצ"ל בִּסְפָרוֹ דְרַשׁ מִשֶּׁה
עַל הַתּוֹרָה מְבִיא אֶת דְּבָרֵי הִירוּשְׁלַמִּי בְּרֻכּוֹת (פ"ב ה"ח דף
כ). אֲבֵל תַּלְמִיד חֹכֵם שְׁמַת מִי מְבִיא לָנוּ חֲלִיפְתּוֹ מִי מְבִיא
לָנוּ תְּמוּרָתוֹ וּמִבְּאֵר שְׁאִין כּוֹוֶנֶת חֲז"ל מִשּׁוּם שְׁאִין אַחֵר
כְּמוֹתוֹ, שֶׁהָרִי כְּתוּב וְזֶרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבֵא הַשֶּׁמֶשׁ, וּדְרָשׁוּ חֲז"ל
הַקְדוּשִׁים בִּילְקוּט שְׁמַעוֹנִי (חיי שרה כג א) עַד שֶׁלֹּא שָׁקְעָה
שְׁמִשׁוֹ שֶׁל עַלִי זָרְחָה שְׁמִשׁוֹ שֶׁל שְׁמוּאֵל, שְׁנֵאמַר וכו'.

אֲלֵא מִשּׁוּם שֶׁתְּמוּרָה שִׁיךְ כְּשִׁין צוּרֵךְ אֲלֵא לֵוִי, (כְּמוֹ
בְּתְּמוּרָה שֶׁל קֶרֶב) וְלֹכֵן כְּשִׁי אַחֵר כְּמוֹתוֹ הָרִי יֵשׁ
תְּמוּרָתוֹ, אֲבֵל בְּצִדִּיקִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים **יש צורך אפילו**
שכל עם ישראל יהיו חכמים ואפילו נביאים, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב
כֹּאֵן מִי יִתֵּן כָּל עַם הַשֵּׁם נְבִיאִים, וְלֹכֵן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר שִׁיךְ
לּוֹמֵר עַל כָּל צִדִּיק שְׁאִין לָנוּ תְּמוּרָתוֹ. עֲכַת"ד.

מעלת המחדש חידושי תורה שהוא חשוב מאוד בשמים

בעזרת השם יתברך ביאור העניין בהקדים ה' דברים:
א. שנינו באבות (ה כ) וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ.

ב. כתב הגאון הצדיק רבי יהודה זאב ליבוביץ זצ"ל (בספרו
מנחת יהודה עמוד קסה) "הַחֲסִיד הַגֵּר"א ז"ל מְבִיא פִּירוּשׁ
הַמִּילִים וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ בְּשֵׁם הָאֱלֹשִׁיךְ הַקְדוֹשׁ: שְׁכַל
הַנִּשְׁמוֹת עֲמָדוֹ עַל הַר סִינִי וְקִיבְלוּ כָל אֶחָד חֵלְקוֹ בְּתוֹרָה
הַקְדוּשָׁה" (ועל פי זה ביאר בספר שירת דוד את דברי הגמרא
הַקְדוּשָׁה בְּמַגִּילָה דף ו: יַגַּעְתִּי וּמִצָּאֵתִי תִּאֲמִין, לִפִּי שֶׁהוּא
כְּמוּצָא אֲבִידָה כִּיֹּן שֶׁהוּא חֵלְקוֹ שֶׁאֲבָד וְנִשְׁכַּח מִמֶּנּוּ)

ג. זה לשון הרמח"ל בספרו תְּקוּנִים חֲדָשִׁים (בהקדמה עמוד
כו ד"ה וְעוֹד ע' אֲנַפִּין) וְלִכְל נִשְׁמַתָּא אִיתָ בְּאוּרִייתָא חוֹלְקָא
דִּילָה וְדָאִי. **תְּרֻגוֹם:** וְלִכְל נִשְׁמָה יֵשׁ לָהּ בְּתוֹרָה אֶת הַחֵלֶק
שֶׁלָּהּ וְדָאִי.

ד. זה לשון מדרש משלי פרשה ב אות ז: "יִצְפּוֹן לִישְׁרִים
תּוֹשִׁיָה" - רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שָׁאֵל אֶת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ 'אֲמֹר לִי, פִּסּוּק
זֶה מֵהוּז', אָמַר לוֹ בְּנִי, מִשְׁעָה שְׁנוּצָר אֲדָם מִמַּעֵי אֲמוֹ,
אוֹתָהּ תּוֹרָה שֶׁהוּא עֲתִיד לְלַמּוֹד צְפוּנָה הִיא לוֹ, לִכְךָ נֹאמַר
יִצְפּוֹן לִישְׁרִים תּוֹשִׁיָה.

ה. זה לשון הפלא יועץ ערך חידוש: ידוע **מעלת המחדש**
חידושי תורה שהוא חשוב מאוד בשמים ממעל, עַד שֶׁאֲמַר
בִּזְהָר הַקְדוֹשׁ (בהקדמה סוף דף ד:) שְׁבוּנָה שְׁמִים חֲדָשִׁים
וְעַלִּיו הַכְּתוּב אֲמַר (ישעיה נא טז) לְנִטְעַ שְׁמִים וְלִיסוּד אֶרֶץ
וְלֹאמֹר לְצִיּוֹן - שְׁעָרִים הַמְּצוּיָנִים בַּחֲלָכָה, עֲמִי אֶתְהּ. אֵל
תְּקָרִי עֲמִי, אֲלֵא עֲמִי שְׁנַעֲשָׂה שׁוֹתֵף לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

לסעודה השנייה:

בס"ד נעתיק את לשון הזהר הקדוש שם עם הביאור מתוך
מַדְבֵּשׁ עַל פִּי רַבִּי מִשֶּׁה קוֹרְדוּבִירוֹ וְעוֹד: וְכָל אֲנוֹן שְׁאָר מְלִין
דְּאוּרִייתָא דְּמַתְּחַדָּשִׁין (וְכָל אוֹתָם שְׁאֵר חִידוּשֵׁי הַתּוֹרָה
שֶׁמִּתְחַדָּשִׁים בְּפִשְׁטוּת הַתּוֹרָה) קְזִימִין קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
(עוֹמְדִים לִפְנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא) וְסֻלְקִין וְאֶתְעַבִּידוּ אֶרְצוֹת
הַחַיִּים. (וְעוֹלִים וְנַעֲשִׂים אֲרֻצוֹת הַחַיִּים, רְצוּנוֹ לּוֹמַר שֶׁהֵם
נַעֲשִׂים שְׁפַע חַיִּים הָרְאוּיִים לְמַלְכוּת הַנִּקְרָאת אֶרֶץ) וְנִחְתִּין
וּמִתְעַטְרִין לְגַבִּי אֶרֶץ חַד, וְאֶתְחַדָּשׁ וְאֶתְעַבִּיד כְּלָא אֶרֶץ חֲדָשָׁה
מִהֵיא מֶלֶךְ דְּאֶתְחַדָּשׁ בְּאוּרִייתָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה סו
כב) כִּי בְּאֶשֶׁר הַשְּׁמִים הִתְחַדָּשִׁים (פִּירוּשׁ עַל יְדֵי חִידוּשֵׁי סוּדוֹת
הַתּוֹרָה נַעֲשִׂים שְׁמִים חֲדָשִׁים) וְהָאֶרֶץ הִתְחַדָּשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה
עוֹמְדִים לְפָנַי וְגו'. עֲשִׂיתִי לָא כְּתִיב אֲלֵא עוֹשֶׂה, דְּעַבִּיד תְּדִיר
מֵאֲנוֹן חִידוּשִׁין וְרָזִין דְּאוּרִייתָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה נא טז)
וְאֶשֶׁים דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל יְדִי כְּסִיתִיךָ לְנִטְעַ שְׁמִים וְלִיסוּד אֶרֶץ.
הַשְּׁמִים (עַם ה' הַיִּדְעִיָּה) לָא כְּתִיב (כִּי אִזּוּ הִיא מוֹרָה עַל
הַשְּׁמִים הַקִּיּוּמִים, וְאִזּוּ הִיתָה הַכוּוֹנָה שְׁעַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה
מִתְחַדָּשִׁים וּמִתְחַזְּקִים) אֲלֵא (כְּתוּב) שְׁמִים. (וְהַכוּוֹנָה שְׁנַעֲשִׂים
מִמֶּשׁ שְׁמִים חֲדָשִׁים עַל יְדֵי חִידוּשֵׁי הַתּוֹרָה)

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר (שָׁאֵל אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲבִיו) מַהוּ (מַה פִּירוּשׁ
הַפִּסּוּק) וּבְצֶל יְדִי כְּסִיתִיךָ. אָמַר לֵיהּ (אֲמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן)
בְּשַׁעֲתָא דְּאֶתְמַסֵּר אוּרִייתָא לְמִשְׁה, (בְּשַׁעֲתָא מִתֵּן תּוֹרָה כְּשִׁמְסֵר
הַקְב"ה אֶת הַתּוֹרָה לְמִשֶּׁה) אֶתוּ כְּמַה רְבּוּא דְּמִלְאָכִי עֲלֵאִין
(בְּאוֹ כְּמַה מִּלְאָכִי רְבּוּא מַעֲלָה) לְאוּקְדָא לֵיהּ בְּשִׁלְחוּבָא
דְּפּוּמָהוֹן, (לְשִׁרוֹף אֶת מִשֶּׁה בַּהֶבֶל פִּיהֶם, מַחֲמַת קִינָאֲתָם עַל
קִבְלַת הַתּוֹרָה) עַד דְּחִפָּא עֲלֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (עַד
שֶׁהַקְב"ה כִּיסָה עֲלָיו) וְהִשְׁתָּא דְּהָאִי מֶלֶךְ סֻלְקָא וְאֶתְעַטְרָת
וְקִימָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (גַּם עֲתָה כְּשַׁעוּלָה חִידוּשׁ
הַתּוֹרָה, וּמִתְעַטֵּר לִפְנֵי הַקְב"ה) אֵיהוּ חֲפִי עַל הֵהִיא מֶלֶךְ (הוּא
מְכַסֶּה עַל אוֹתוֹ הַחִידוּשׁ) וְכִפִּי עַל הֵהוּא בְּרִיךְ הוּא דְּלֵא וְשִׁתְּמוּדַע
לְגַבִּיִּיהוּ אֲלֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (וּמְכַסֶּה עַל זֶה הָאָדָם, שֶׁלֹּא
יִכִּירוּ בּוֹ הַמִּלְאָכִים, אֲלֵא הַקְב"ה) וְלֵא יִקְנָאוּ לְגַבִּיָּה (וְלֹא
יִקְנָאוּ בּוֹ, לִפִּי שְׁרוּאִים אֶת גּוֹדֵל אוֹר הַתּוֹרָה שְׁעוּלָה, וְהַקְב"ה
מְכַסֶּה עֲלָיו, בְּעוֹד שֶׁהַחִידוּשׁ עוֹלָה, כְּדִי שֶׁלֹּא יִקְטִירוּ עֲלָיו,
לּוֹמַר שֶׁאִינוּ רְאוּיִ לְזֶה הַמַּעֲלָה, מַחֲמַת מַעֲשֵׂיו הָרַעִים, וְלֹא
יִבְלְבוּ אֶת הַשְּׁמִיחָה) עַד דְּאֶתְעַבִּיד מִהֵיא מֶלֶךְ שְׁמִים חֲדָשִׁים
וְאֶרֶץ חֲדָשָׁה (עַד שְׁנַעֲשָׂה מִזֶּה הַחִידוּשׁ שְׁמִים אוֹ אֶרֶץ חֲדָשִׁים,
כִּי לְאַחֵר שֶׁכְּבֵר נַעֲשָׂה אִין בִּיד הַמִּלְאָכִים לְקַלְקֵלֶם) הִתָּא הוּא
דְּכְתִיב (זֶהוּ שְׁכַתּוּב) וּבְצֶל יְדִי כְּסִיתִיךָ לְנִטְעַ שְׁמִים וְלִיסוּד
אֶרֶץ. (מִשְׁמַע שְׁעַל יְדֵי שְׁמַכְסָה הַקְב"ה עַל הָאָדָם וְחִידוּשֵׁי
תּוֹרָתוֹ, בּוֹרָא שְׁמִים וְאֶרֶץ חֲדָשִׁים)

מִכָּאֵן (מִכָּאֵן אֲנוּ לּוֹמְדִים) דְּכָל מֶלֶךְ דְּסִתִּים מַעֲיָנָא (שְׁכַל דְּבַר
הַסִּתּוּם וּמְכוּסָה מִן הָעֵין) סֻלְקָא לְתוֹעֲלֵתָא עֲלֵאָה (עוֹלָה
לְתוֹעֲלַת רְבָה, שְׁאִין עֵין הָרַע שׁוֹלֶטֶת בּוֹ) הִתָּא הוּא דְּכְתִיב,
(זֶהוּ שְׁכַתּוּב בִּישְׁעִיָּה נֹא טז) וּבְצֶל יְדִי כְּסִיתִיךָ. (וְעַל יְדִי זֶה אִין
עֵין הָרַע שֶׁל הַמִּלְאָכִים שׁוֹטֶלֶת בְּךָ) וְאֶמְאִי אֶתְחַפִּי וְאֶתְפָּסִי
מַעֲיָנָא, (לִמָּה הִיא צָרִיךְ לְכַסּוֹתוֹ מִרְאִית הָעֵין?) בְּגִין לְתוֹעֲלֵתָא
עֲלֵאָה. (שֶׁתְּהִיָּה עַל יְדִי זֶה תּוֹעֲלַת רְבָה, וּמַהִּי הַתּוֹעֲלַת?) הִתָּא
הוּא דְּכְתִיב (זֶהוּ שְׁכַתּוּב) לְנִטְעַ שְׁמִים וְלִיסוּד אֶרֶץ כְּמַה
דְּאֶתְקַר. (כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ, שְׁעַל יְדִי שֶׁאֲמַרְנוּ הַהִקְדָּמוֹת וְהַדְּבָרִי
תּוֹרָה נִבְרָאִים שְׁמִים וְאֶרֶץ חֲדָשִׁים כְּנ"ל)

וְלֹאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֶתְהּ. (פִּירוּשׁ:) וְלֹאמֹר לְאֲנוֹן תְּרַעֲנִין (וְלּוֹמַר
לְאוֹתָם הַשְּׁעָרִים, שֶׁהֵם הַקְדָּמוֹת שֶׁמְקַדִּים הַחֲכָם, שֶׁהֵם כְּמוֹ
שְׁעָרִים לְפִתּוּחַ בֵּהֶם אֶת הָעֵינִי) וּמִלִּין דְּמַצּוּיָּנִין אֲלֵין עַל אֲלֵין
(וְדַבְרִים הַמְּצוּיָּנִים אֵלּוֹ עַל אֵלּוֹ, וְרְצוּנוֹ לּוֹמַר צִיּוֹן הֵם דְּבָרִים
הַמְּצוּיָּנִים, שֶׁהֵם הַחִידוּשֵׁי תּוֹרָה עֲצָמִם, וְמַה שְׁכַתּוּב:) עֲמִי

אָתָּה. (פירוש) אַל תִּקְרֵי עִמִּי אָתָּה, (בפתח תחת העין) אָלָּא עִמִּי אָתָּה (בחיריק תחת העין) לְמַהּוֹי שׁוּתָפָא עִמִּי, (שתהא שותף עימי) מָה אָנָּא בְּמַלּוּלָא דִּילִי עֲבָדִית שְׁמַיִם וְאָרְצָא (מה אני בדיבור שלי עשיתי שמים וארץ) כְּמָא דְאָתָּה אָמַר, (כמו שכתוב בתהלים לג ו) בְּדָבָר יְיָ שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ, אוֹף הָכִי אָתָּה. (כמו כן אתה תוכל לברא שמים וארץ) וְכָאִין אָנוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאִוְרֵיָתָא. (אשרי להם להעוסקים בתורה)

לסעודה השלישית:

רק שיעמול בכל כוחו לחדש חדושי תורה

המשך לשון הפלא יועץ: וכל אדם אינו חייב אלא כשיעורו, **רק שיעמול בכל כוחו לחדש חדושי תורה**, דהיינו להקשות ולתרץ בתנ"ך, ובש"ס, או לפרש פרושים בפרד"ס (פשט, רמז, דרוש, סוד) על תנ"ך וש"ס, והוא תיקון גדול לכל עוון ולכל חטאת ובפרט לעון הידוע וכו'.

ולפי חמשת הקדמות אלו מבוארים דברי ר' משה פינשטיין, כיון שלכל אחד יש חלק מיוחד בתורה, על כן חשוב מאוד בשמים שכל אחד יעמול בכל כוחו לחדש חדושי תורה כלשון הפלא יועץ, ולכן יש צורך שכל עם השם יהיו חכמים.

משל למה הדבר דומה? לגוף האדם הכולל 248 אברים 365 גידים, הכולל: ראש, שערות, עיניים, אוזניים, פה, לשון, לב, כבד, ידיים, רגליים, צפרניים, וכו' וכולם נצרכים לאדם וכולם משלימים את גוף האדם, וכן יש סוגי תלמידי חכמים שעיקר עיסוקם בש"ס, ויש שעיקר עיסוקם בפוסקים, ויש בספרי המוסר, ויש בסתרי התורה.

צריך להזהר מאוד בכבודם של כל סוגי התלמידי חכמים

בעזרת השם יתברך מכאן למדנו שצריך להזהר מאוד בכבודם של כל סוגי התלמידי חכמים.

וְתַפְסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִים אֶת מַה שְּׁלַמְדֵּנוּ, וְכֵדָא לְהַתְפַּסֵּל דְּרַךְ תַּחֲנוּנִים, וּבְכָל שְׁפָר וְנִדְכָּה:

רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, יְיָ רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּפְּלֵנוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱדוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים לַעֲמּוֹל בְּכָל כּוּזִי לְחֹדֶשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, דְּהֵינּוּ לְהַקְשׁוֹת וּלְתַרְץ בַּתַּנ"ךְ, וּבִש"ס, או לְפָרֵשׁ פְּרוּשִׁים בְּפֶרֶד"ס, וְתַעֲזָרֵנוּ לְהַזְהֵר מְאֹד בְּכַבּוּדָם שֶׁל כָּל סוּגֵי הַתַּלְמוּדִי וְחֻכְמֵים.

לכבד כל חידוש תורה אמיתי שהתחדש בכל דור ודור

בעזרת השם יתברך עוד למדנו מדברי הגר"א בשם האלשיך הקדוש שחובה גמורה לכבד כל חידוש תורה אמיתי שהתחדש בכל דור ודור, וגם בדור האחרון שהרי הוא חלק מהתורה הקדושה.

וְתַפְסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִים אֶת מַה שְּׁלַמְדֵּנוּ, וְכֵדָא לְהַתְפַּסֵּל דְּרַךְ תַּחֲנוּנִים, כְּרַשׁ הַמְּבַקֵּשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנִזּוֹת, וְשִׁלָּא תִּרְאֶה לְקִלּוֹ כְּמִשְׁא, וּבְכָל שְׁפָר וְנִדְכָּה:

רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, יְיָ רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּפְּלֵנוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱדוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים לְהַזְהֵר מְאֹד לְכַבֵּד כָּל חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֱמִיתִית שֶׁהִתְחַדְּשׁ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וְגַם בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן, שֶׁהָיָה הוּא חֵלֶק מִהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

מדוע נתמלא החזון איש שמחה רבה?

בספר פאר הדור (חלק ג עמוד שח) מסופר: הגאון רבי בנימין מנדלסון זצ"ל התמנה בעצת מרן החזון איש זצוק"ל לרבה של קוממיות, ועקר ממקום כהונתו ברבנות כפר אתא אשר בנפת חיפה, לקוממיות. לימים, כאשר בא רבי בנימין מנדלסון לשחר את פניו קבלו החזון איש בחביבות יתרה, והתענין בכל פרט מחייו החדשים ב"קוממיות". בין השאר חקר מפיו האם נכונה השמועה, שביחד איתו עקרו מכפר אתא כ"מנין" יהודים בעלי משפחות, מסודרים היטב בפרנסה, שנמשכו אחריהם ועברו לגור בקוממיות? כאשר ענה

האורח בחיוב, שאל אותו החזון איש מה ראו על ככה? השיב רבי בנימין: משום דאיכא דרכא אחריתא. (כלומר, בקוממיות אפשר יותר לשמור את העיניים עם פחות נסיונות)

למשמע תשובה זו נתמלא החזון איש שמחה רבה, וחיוך של אושר נשתפך על זויות שפתותיו, כדרכו בכל שעת חדוה בלתי רגילה. (מפי בעל המעשה)

בעזרת השם יתברך מהנהגת מרן החזון איש למדנו את גודל החשיבות של שמירת העיניים.

וְתַפְסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִים אֶת מַה שְּׁלַמְדֵּנוּ, וְכֵדָא לְהַתְפַּסֵּל דְּרַךְ תַּחֲנוּנִים, כְּרַשׁ הַמְּבַקֵּשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנִזּוֹת, וְשִׁלָּא תִּרְאֶה לְקִלּוֹ כְּמִשְׁא, וּבְכָל שְׁפָר וְנִדְכָּה:

רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, יְיָ רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּפְּלֵנוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱדוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים לְהַבִּין אֶת גּוֹדֵל הַחֲשִׁיבוּת שֶׁל שְׁמִירַת הָעֵינָיִים, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה לְהַזְהֵר בָּזֶה בְּיֻתֵּר.

בקשה דחופה - ספרי תורה שרויים בצער

נא להרבות בתפילות ותחנונים לרפואת רבי ישראל בונים בן חיה **הויזא (שרייבר) רבי חיים עמוס כמוס בן פורטונה רבי דב בן שושנה רבי ישראל בן אסתר** (אזרוול) מנתיבות. תזכו למצוות.

תפילה לביטול גזירות השמד

היות ששלטון הרשעים חסרי הדעת בארץ הקודש מנסים בכל כוחם להלחם בעולם התורה, ולא זכו לדעת שהשמירה על תושבי ארץ ישראל והצלחת הלחימה היא על ידי עסק התורה וכדברי חז"ל הקדושים במסכת מכות (דף י). אמר רבי יהושע בן לוי מאי דכתיב עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה, שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה, ואמרו חז"ל הקדושים אין כוחם של ישראל אלא בפייהם, (עיין זהר הקדוש פרשת וישלח דף קעח. ד"ה וְיִשְׂרָאֵל לִית לֹון תּוֹקְפָא) על כן כמה אברכים כתבו תפילה להצלת הדור מגזירות השמד.

רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, יְיָ רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, שְׁתַּפְּלֵנוּ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱדוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים, לְכַבֵּל עַל עַצְמָם עוֹל תּוֹרָה בְּאֵמֶת, בְּכָל יוֹם, וְתַעֲזָרֵם לְהַגִּיד בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּכָל יוֹם, וְיוֹמָם וּלְלַיְלָה, כְּפִי כּוּזּוֹם, לִשְׁם שְׁמַיִם, בְּזוּשֶׁק גְּדוֹל וְנִמְרָץ בְּהַתְּלַבְּבוֹת עַצְמָם, בְּרַצִּיפוֹת, בְּשִׁמּוּזָה, בְּקִדּוּשָׁה, וְעַל מִנַּת לִקְיֵים, וּבִזְכוּת זֶה תַּעֲבִיר גְּזִירוֹת הַמְּמַשְׁלָה לְלַמַּד אֶת בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל לִיְמוּדִים אֲסוּרִים, וּלְקִיּוֹת אוֹתָם לַעֲבָא, (וּבְפֶרֶס אֶת פְּלוּגִיּוֹת בְּזִיבָת פְּלוּגִיּוֹת) הֵיוּ לֹא תַהֲיֶה, שֶׁהָיָה גְּלוּי וִידוּעַ לְפָנֶיךָ כְּמֹה קִילְקוּלִים גְּזִירָאִים יֵשׁ בְּגִזְרֹת שְׁמִדָּה אֵלּוּ, וְיְיָ רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ שֶׁתַּבְטֵל בְּרוּחְמִיךָ הָרַבִּים אֶת הַגְּזִירוֹת הָאֵלּוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְיְיָ רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ שֶׁתַּעֲזָר לְכָל בְּנִיךָ אֱדוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים שֶׁהָיוּ אוֹהֲבִים, וּמְכַבְּדִים, וִירְאִים זֶה מִזֶּה, וְיִתְרוֹקוּ בַּתְּכֵלֶת הַרְיוּזוֹק מִשְׁנַת זִינָם, וּמִמּוֹחֲלוּקָת, וּמִבּוּזֵי תַלְמוּדִי וְחֻכְמֵים, וּבִזְכוּת זֶה זָכָה בְּקִרּוֹב שֶׁתַּעֲבִיר מְבַשְׁלָת וְדוּן בֶּן הָאָרֶץ, וְתַגְלֵל כְּבוֹד מְלִכּוּתְךָ לְעֵלְיוֹ מִתַּרְגָּה, בְּהַתְּלַבְּבוֹת מִשְׁחִין בְּדִקְנוֹ, וְנִזְכָּה לְבָנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְלִגְאָלָה הַשְׁלָמָה, בְּרִנּוּמִים וּבְחֻסְדִּים וְגִמּוּרִים פְּשׁוּטִים וּמְלִיכִים, בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ.

בחור יקר! קיבלת צו התיצבות? למידע, יעוץ משפטי ולעזרה טלפן

עכשיו לאגודת בני הישיבות 02-31-32-140 או: 5172

לע"נ מרים בת עישה ע"ה לבית משפחת מסס. נהנית מהעלון? הזכות שלך לסייע בהוצאות הדפוס, ניתן להקדיש לרפואה ולעילוי נשמת יקירך וכו' טלפן: 05484-67-992. או בנדרים פלוס קרנות פותח את ידך, קרן 253 מזמור לאסף. כדאי להניח קופה בבית ובכל יום לתרום כפי היכולת. ניתן לרכוש את הספר מזמור לאסף על מסכתות סוכה ביצה ראש השנה (כ30 לקחים ותפילות מתוך הגמרא) בטל הני"ל, וכן תפילה לזכות להרגיש עריבות ומתיקות התורה. בבקשה להשאיר הודעה ברורה ומפורטת בתא הקולי. לשמיעת שיעורים מרתקים ומחזקים: 073-371-82-54 זהר הקדוש בגירסא: שלוחה 12. סיפורי צדיקים מאוד מחזקים בשלוחה 7. חיזוקים הנהגות ותפילות לבנות ישראל שלוחה 37. איך זוכים להרגיש עריבות ומתיקות התורה? שלוחה 4 שיעור 260. החיזוק היומי באמונה ובטחון. שלוחה 70. תזכו לכל הברכות שבתורה.

מתוך הקונטרס מזמור לאסף על ספר תהלים – משלי

פרק ו פסוק א: לִמְנַצֵּחַ בְּגִינּוֹת עַל הַשְּׁמִינִית. פרש"י כינור של שמונה נימין ושמינית שמו. לא זכיתי לדעת למאי נפקא מינה כמה נימין היו לו, ובעזרת השם יתברך י"ל שבה לרמו שצריך להכיר טובה אפילו לדומם. (כדברי רש"י שמות ז יט ד"ה אמר אל) משל לאדם שיש לו עט שכותב בצבע שחור, לאחר שסיים את הכתיבה, הוא אומר שיש לו הכרת הטוב לאותו עט שכתב איתו בשחור, ולכן אמר על השמינית. (ועיין במהר"ל בספרו נצח ישראל פרק לב, ג)

וְתַפְלַל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאֵי לַהֲתַפְלַל דְּרָךְ תַּחֲנוּנָיִם וּבָלָב וְשִׁבְרָ וְנִדְכָּה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רֵצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּכְּלֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִי אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים, לַחֲכִיר טוֹבָה אֶפִּילוּ לְדוֹמָם.

פרק ז פסוק א: שְׁגִינֹן לְדָוִד. פרש"י ורבותינו פירשו לשון משגה, שנתוודה ונתפלל על השגיגין שאמר שירה על מפלתו של שאול. עכ"ל. על ידי שדוד המלך כתב פסוק זה, פירסם את שגגתו, ובעזרת השם יתברך מכאן למדנו שאם אדם שגג ועשה טעות לפני רבים, שצריך לעשות תיקון לפני רבים, ולא בצינעא. (וכדברי הגמרא הקדושה ביומא פו: לא קשיא הא בחטא מפורסם הא בחטא שאינו מפורסם. כגון אם בייש את חברו ברבים יבקש את סליחתו ברבים)

וְתַפְלַל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאֵי לַהֲתַפְלַל דְּרָךְ תַּחֲנוּנָיִם וּבָלָב וְשִׁבְרָ וְנִדְכָּה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִם שִׁגְגִיתִי וְעָשִׂיתִי טִעוֹת כְּפָנִי רַבִּים, יְהִי רֵצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּכְּלֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִי אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים, לַעֲשׂוֹת תִּיקוֹן כְּפָנִי רַבִּים, וְלֹא בַצִּינְעָא.

פרק ח פסוק ט: צָפוֹר שְׁמִים וְדָגִים עֲבַר אֲרָחוֹת נָמִים. ביאר המצודות דוד וזה לשונו "רצונו לומר כי האדם בחכמתו יעשה אוניות ובהם עובר ארחות ימים, ויכול הוא לצוד אף דגי הים. **פסוק י:** השם אֲדִינֵנוּ מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ. מכל זה נראה שמה מאד אדיר שמך בכל הארץ, משגיח ומושל בכל. עכ"ל המצודות. כלומר על ידי ההתבוננות במה שהאדם שולט בבריאה, ויכול להגיע לכל מקום ואפילו לים לצוד דגים, נראה שהקב"ה משגיח על כל הבריאה.

וְתַפְלַל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאֵי לַהֲתַפְלַל דְּרָךְ תַּחֲנוּנָיִם וּבָלָב וְשִׁבְרָ וְנִדְכָּה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רֵצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּכְּלֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִי אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים, לַהֲתַבּוֹן בִּזְהַ שְׁהָאֲדָם שׁוֹלֵט בְּבְרִיאתָהּ, וְיִכּוֹל לַהֲגִיעַ לְכָל מְקוֹם וּלְכָל לֵים לַעֲזוֹר דָּגִים, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה לְרֵאוֹת שְׂאֵתָה מִשְׁגִּיחַ עַל כָּל הַבְּרִיָּאָה.

פרק ט פסוק א: לִמְנַצֵּחַ עֲלָמוֹת לִפְנֵי מִזְמוֹר לְדָוִד. כתב המלבי"ם שהגם שבראשית ההשקפה היה נראה שהיה מפלתו (של לִפְנֵי, אחד משונאי דוד המלך) טבעיית, באמת היה זה ענין נסיי השגחיי וכו'. עכ"ל.

בעזרת השם יתברך מכאן נלמד שאם האדם אינו מתבונן, לא יראה את ההשגחה העליונה, וראוי לאדם להרגיל את עצמו להתבונן ולראות בכל דבר ודבר את ההשגחה העליונה.

וְתַפְלַל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאֵי לַהֲתַפְלַל דְּרָךְ תַּחֲנוּנָיִם וּבָלָב וְשִׁבְרָ וְנִדְכָּה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רֵצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּכְּלֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִי אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים, לַהֲתַבּוֹן בְּכָל דָּבָר וְדָבָר, וּלְרֵאוֹת בּוֹ אֶת הַשְּׁגָחָתְךָ הָעֲלִיּוֹנָה.

פסוק ח: כֹּונֵן לְמִשְׁפָּט כְּסָאוֹ. זה לשון הזוהר הקדוש פרשת קדושים (רעיא מהימנא דף פה:) וְתָא חֲזִי, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שׁוֹי כּוּרְסִיָּא דְּדִינָא, בְּשַׁעֲתָא דְּדִינֵי וְתִבְיוֹ, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב, (תהלים ט) כֹּונֵן לְמִשְׁפָּט כְּסָאוֹ. תרגום על פי מתוך מדבש: ובא

רָאָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁם כְּסָא שֶׁל דִּין לְמַעַל בְּשַׁעֲה שְׁלִישִׁים הַדִּינִים לְמַטָּה, זֶהוּ שְׁכִתּוֹב כֹּונֵן לְמִשְׁפָּט כְּסָאוֹ.

פרק י פסוק ב: בְּגָאוֹת רָשָׁע יִדְלַק עֵינָי. ביאר המצודות דוד: בעבור רוב גאוותו רודף את העני ותופש אותו במחשבתו אשר חשב לתופשו בו. עכ"ל. בעזרת השם יתברך כאן רואים איזה דברים נוראיים יוצאים מהגאווה, והתורה הקדושה מלמדת לרחם על העני ולתת לו צדקה בְּסִבְרָ פָּנִים יְפוֹת, בְּשִׁמְחָה, וּבְטוֹב לֵבָב. (עיין קידושין לא ע"א יש מאכיל וכו', וזה לשון השו"ע יו"ד סי' רמ"ט ס"ג: צָרִיךְ לִתֵּן הַצְדָּקָה בְּסִבְרָ פָּנִים יְפוֹת, בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב) ולפייסו בדברים. (כדאיתא בבבא בתרא דף ט.) כלומר לומר לו דיבורים משמחים.

וְתַפְלַל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאֵי לַהֲתַפְלַל דְּרָךְ תַּחֲנוּנָיִם וּבָלָב וְשִׁבְרָ וְנִדְכָּה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רֵצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּכְּלֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִי אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים, לְרוֹזֵם עַל הָעֲנִיִּים, לַתֵּת לָהֶם צְדָקָה בְּסִבְרָ פָּנִים יְפוֹת, בְּשִׁמְחָה, וּבְטוֹב לֵבָב, וְהַעֲזָרָנִי לְכַיִּים בְּדָבָרִים.

פרק יא פסוק א: אֵיךְ תֵּאֲמָרוּ לְנַפְשִׁי בִיָּאֵר הַמַּצּוֹת דָּוִד: אֵיךְ תֵּאֲמָרוּ כֵן, הֲלֹא בְּה' חֲסִיתִי, וְכָל יָכוֹל לְהַצִּילֵנִי.

בעזרת השם יתברך מכאן למדנו שעל ידי שהאדם זוכה לבטוח בהשם יתברך, השם מציל אותו מצרות.

וְתַפְלַל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאֵי לַהֲתַפְלַל דְּרָךְ תַּחֲנוּנָיִם וּבָלָב וְשִׁבְרָ וְנִדְכָּה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רֵצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּכְּלֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִי אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים, לְדַלְעַת, לְאִכּוֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לִבִּי, שֶׁעַל יְדֵי שְׁהָאֲדָם בּוֹטוֹחַ בְּךָ, אֵתָהּ מַצִּיל אוֹתוֹ מִצָּרֹת.

פרק יב פסוק ד: יִכְרַת הַשֵּׁם: ביאר המצודות דוד: מתפלל שיכרת ה' בעל שפתי חלקות והלשון המדברת דברים חשובים ויקרים בכדי לרמות. משמע שמתפלל על האנשים עצמם, ולא זכיתי להבין מדוע לא התפלל שיחזרו בתשובה כדברי הגמרא הקדושה בברכות י ע"א אלא בעי רחמי עלויהו דלהדרו בתשובה. וכתוב בזהר הקדוש בראשית פרשת וירא (דף קה ע"ב) וזה לשונו: אָמַר רַבִּי מִצְוָה לוֹ לְאַדָּם לְהַתְפַּלֵּל עַל הַרְשָׁעִים כְּדִי שְׁיִחָזְרוּ לְמוֹטֵב וְלֹא יִכְנסוּ לְגִיהֶנֶם. דְּכִתִּיב, (תהלים לה) וְאֲנִי בְּחַלּוֹתֵם לְבוּשִׁי שֶׁקֶ וְגו'.

(ואין לתרץ שסבר כמו ההוא אמינא של רבי מאיר שם, שהרי רבי מאיר חזר בו מחמת שדוד המלך בעצמו אמר בפרק קד פסוק לה יתמו חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ ולא חוטאים, ואולי יש חילוק בין הרשעים כמו שמשמע מהזהר הקדוש)

פרק יג פסוק ב: עַד אָנָּה הַשֵּׁם תִּשְׁפָּחֵנִי נְצַח. ביאר המלבי"ם: העון יסבב לפעמים שכחה, ולפעמים יסבב הסתרת פנים, השכחה הוא עת הגדיל בחטא כל כך עד שישלך ה' השגחתו ממנו מכל וכל, ואז לא ייטיב לו ולא ירע, אך הוא מסור אל המקרה בכל עניניו, וכו'.

ולא זכיתי להבין וכי היה לדוד המלך סלקא דעתך שהגדיל בחטא כל כך עד שהשם הסיר השגחתו ממנו מכל וכל, ואולי הטעם הוא מחמת שהקדוש ברוך הוא מדקדק עם סביביו כחוט השערה כדאיתא ביבמות קכא: בעזרת השם יתברך מכאן למדנו כיון שמכלל לאו אתה שומע הן, (רש"י שמות כח לה) ככל שהאדם מקיים יותר מצוות ופחות חוטא, כך השם יתברך משגיח עליו בהשגחה פרטית יותר ויותר.

וְתַפְלַל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאֵי לַהֲתַפְלַל דְּרָךְ תַּחֲנוּנָיִם וּבָלָב וְשִׁבְרָ וְנִדְכָּה:

רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רֵצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּכְּלֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִי אֱהוּבִיךָ הַקְדוּשִׁים, לְדַלְעַת, לְאִכּוֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לִבִּי, שֶׁכָּכֵל

שלאדם יזכה לקיים יותר מצוות וימנע מזמזמים, כך תשגיח עליו בהשגחה פרטית יותר ויותר.

פרק יז פסוק א: לְמַנְעַח לְדָוֶד אֶמֶר נָבֵל בָּלְבוּ אֵין וְכוּ' פרש"י שני מזמורים אמר דוד בספר זה בענין אי הראשון על נבוכדנצר. נבוכדנצר נכשל בעבירה חמורה מאוד שהחריב את בית המקדש, על ידי שכפר בהשם יתברך, ובעזרת השם יתברך מכאן נלמד שעל ידי הכפירה באים לידי עוונות חמורים.

פרק טז פסוק א: מִכְתָּם לְדָוֶד. פרש"י דבר אחר לשון עטרה כמו כתם שמשמע דבר זה היה רגיל לומר דוד שמרני אל כי חסיתי בדך וכו' והמצודת ציון ביאר: מכתם. מלשון כתם והוא הזהב הטוב ורצה לומר שהיה המזמור הזה חביב לפניו ככתם.

ואולי אפשר לומר בעזרת השם יתברך שדבריהם משלימים אחד את השני שכיון שהיה חביב עליו, היה רגיל בו, ובעזרת השם יתברך מכאן נלמד לקח שאם יזכה האדם לחבב את התורה הקדושה, יהיה רגיל להגות בה יומם ולילה, וכן משמע בדברי הגמרא הקדושה ראש השנה (טז ע"ב כדי לערבב השטן ובפרש"י שם)

וְתַפְּלַל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וְכָלֹב וְשִׁפְרָ וְנִדְכָה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בגיף אהוביך הקדושים, לזכור את התורה הקדושה מאוד, ועל ידי זה אוכל להתגבר בה יומם ולילה בכל כוחי כל ימי חיי, עד יציאתי מהעולם במש.

פסוקים ח ט: שויתי השם לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט: לכן שמח לבי ויגל פְּבֹדִי אֶף בְּשָׁרִי וְשִׁפְרָ לְבָטַח. בעזרת השם יתברך יש לבאר סמיכות הפסוקים, בהקדים: א. השם יתברך הוא מקור השמחה כמ"ש עוז וחדוה במקומו, וממילא מי שזוכה להתקרב אליו נהיה שמח. ב. העצבות באה מחמת ריחוק מהשם יתברך. (על פי הפלא יועץ בתחילת פרק עצבות דיבור המתחיל: והנה מדה זו, שכתב שהעצבות באה מפגם הקדושה או מעוון הגאווה)

וזה שכתוב שויתי וכו' על ידי שהאדם זוכה לקיים שויתי השם לנגדי תמיד שבכל רגע ורגע הוא דבוק בהשם, יזכה להיות תמיד שמח.

וְתַפְּלַל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וְכָלֹב וְשִׁפְרָ וְנִדְכָה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בגיף אהוביך הקדושים, לזכור, ולתקן את כללי, שמי שזוכה לקיים שויתי השם לנגדי תמיד, שבכל רגע ורגע יהיה דבוק בך, יזכה להיות תמיד שמח.

פרק יז פסוק א: הַאֲזִינָה תַּפְּלָתִי בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה. בעזרת השם יתברך יש לבאר על ידי שהאדם יזהר מדיבורי שקר, תפילתו תתקבל, וזה שכתוב האזינה תפילתי, מדוע, משום שאני נזהר מדיבורי מרמה.

וְתַפְּלַל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וְכָלֹב וְשִׁפְרָ וְנִדְכָה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בגיף אהוביך הקדושים, לזכור מאד מדיבורי שקר, ועל ידי זה תקבל ברחמים וברצון את תפילתי.

פרק יח פסוק ד: מִהֲקָל אֶקְרָא הַשֵּׁם וּמִן אִיבִי אֲנִשֶּׁע. פרש"י אף לפני התשועה אני מהללו לפי שבטוח אני שאושע מאויבי. י"ל בעזרת השם יתברך שמחמת כן זכה להנצל מהאויבים, כלומר כיון שבטח בהשם באמת שינצל מהצרה, ינצל. (והוא כעין הסגולה של רבי חיים מוולוז'ין בנפש החיים שער ג פרק יב, שעל ידי שקובע בליבו שאין שום כח בעולם מלבד השם יתברך,

מתבטלים ממנו כל הכוחות והרצונות שבעולם שלא יוכלו לגרום לו שום דבר רע)

ועצה זו טובה הן על האויבים הגשמיים והן על האויבים הרוחניים, שהם היצר הרע וחליותיו.

וְתַפְּלַל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וְכָלֹב וְשִׁפְרָ וְנִדְכָה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בגיף אהוביך הקדושים, לזכור בך לבד באמת בכל ליבי, ועל ידי זה תצילני מאויבי בגשמיות וברוחניות.

פרק יט פסוקים ב - ד: הַשְּׁמִים מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֱלֹהֵי וְכוּ'. אין אֶמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם. כלומר שכל צבא השמים בלי שום דיבור גורמים לכבוד השם בעצם קיומם, למי שזוכה להתבונן בהם.

וכן יהודי שזוכה לעמול בתורה וביראת שמים ולעמול על תיקון מדותיו עצם המציאות שלו משפיעה כבוד השם יתברך בעולם, למי שזוכה להתבונן בו.

וְתַפְּלַל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וְכָלֹב וְשִׁפְרָ וְנִדְכָה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בגיף אהוביך הקדושים, לזכור, ולתקן את כללי, שכל יהודי שזוכה לעמול בתורה וביראת שמים ולתקן את מדותיו, עצם המציאות שלו משפיעה את כבודו בעולם, למי שזוכה להתבונן בו.

פסוק ח: תִּזְכֹּר הַשֵּׁם תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. זה לשון הזהר הקדוש יתרו דף פד: דְּהָא תַּנְיֵנָן, אֶמֶר ר' יְהוֹנָתָן אֶמֶר ר' חִנְיָא אֶמֶר ר' יוֹסִי, כִּד שְׁמַעוּ מִלָּה דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, פְּרַחַת נִשְׁמַתִּיהוּ, וְסִלְקָא נִשְׁמַתִּיהוּ דְיִשְׂרָאֵל, עַד כּוֹרְסִי יִקְרָא דִּילִיָּה, לְאַתְדַּבְּקָא תַּמָּן. **תרגום:** שְׁהֵרִי שְׁנִינָנִי, אֶמֶר ר' יְהוֹנָתָן אֶמֶר ר' חִנְיָא אֶמֶר ר' יוֹסִי, כִּשְׁשָׁמַעוּ דְבָרוּ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, פְּרַחַת נִשְׁמַתָּם, וְעֻלְתָּה נִשְׁמַתָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַד כִּסֵּא כְבוֹדוֹ לְהַדְבִּק שָׁם.

לשון הזהר הקדוש: אֶמֶרָה אֲוִרִיָּתָא קָמִיָּה דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכִי לְמַגְנָא הַוִּינָא מִתְּרִי אֶלְפִי שְׁנִי, עַד לֹא אֶתְבָּרִי עֲלָמָא, לְמַגְנָא כְּתִיב בָּהּ, (ויקרא יז) וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם (ויקרא כד) וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹּר לֵאמֹר. (ויקרא כה) כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים. אֵן אִינוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בָּהּ שְׁעֵתָא, אֶהְדְּרַת אֲוִרִיָּתָא נִשְׁמַתִּיהוּ דְיִשְׂרָאֵל, כֹּל חַד וְחַד לְאַתְרִיהּ. אֲוִרִיָּתָא אֶתְקִיפַת, וְאַחֲרִית בָּהּ בְּנִשְׁמַתִּיהוּ, לְאַתְרָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים יט) תִּזְכֹּר יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ מִמָּשׁ.

תרגום: אֶמֶרָה תִּזְכֹּר לִפְנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִי לְחֻנָּם הֵייתִי מְאֻלָּפִים שְׁנִים טָרָם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם?! לְחֻנָּם כְּתוּב בָּהּ וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם, וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹּר לֵאמֹר, כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים?! אִיפֹה הֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל? בְּאוֹתָהּ שְׁעָה הִתְזַיְרָה הַתּוֹרָה אֶת נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל כֹּל אֶחָד וְאֶחָד לְמִקְוָמוֹ. הַתּוֹרָה חִזְקָה וְאַחֲרָהּ בְּנִשְׁמֹתֵיהֶם לְהַחְזִיר אוֹתָן לְיִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁכָתוּב תִּזְכֹּר ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ מִמָּשׁ.

פרק כ פסוק ג: יִשְׁלַח עֶזְרֶךָ מִקְדָּשׁ. בעזרת השם יתברך יש לפרש, השם ישלח עזר לאדם, מכח מה, מכח שמשתדל לקדש את עצמו במצוות, כמו שמתפללים קדשנו במצותיך, וזה שכתוב ישלח עזרך, מקודש.

וְתַפְּלַל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִּים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וְכָלֹב וְשִׁפְרָ וְנִדְכָה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתוכיחני בכלל עמך ישראל, בגיף אהוביך הקדושים, לקדש את עצמי בכל יום, ועל ידי זה תשלח לי עזרה.